

Text: Barbro Börjesson Foto: JMickl

SKOTTOKIG LABRADOR

LIVLIG OCH ARBETSVILLIG HUND

Det kom ett brev från en labradorägare som råkat ut för att hunden blivit "skottokig". Här följer delar ur hans brev: "Jag är jägare sedan många år och är speciellt förtjust i fågeljakt. Efter att ha varit skytt vid flera andjakter har jag

imponerats av hundarnas apportvillighet och bestämde mig för att min nästa hund skulle bli en labrador. Idag är Diva, som hon heter, ett år och är en helt underbar hund på alla sätt. Vi har tränat apportering och det har hittills fungerat bra. I början

var hon väldigt ivrig och kunde rusa iväg innan jag hunnit ge kommandot, men nu fungerar det perfekt och vi har också kommit en bit på väg med både dirigering och sök.

I helgen blev det dock ett rejält bakslag!

“Den situation du råkat ut för är inte ovanlig och den går sällan att lösa utan planerad tillvänjningstid.

alls. Diva var spänd som en pilbåge och hässjade och gnydde och det var omöjligt att få kontakt med henne. Där står vi nu och jag ber om hjälp för att kunna fortsätta på rätt sätt för att få tillbaka min i grunden så duktiga apportör.”

STRESSNIVÅN GÅR I TAKET

Jag kan ana i brevskrivarens text att det är en livlig och arbetsvillig hund det handlar om. Vi får utgå ifrån att skott är en mycket kraftig retning inte bara för våra öron utan även för hundarnas. När vi bygger upp en situation som för hunden innebär ett åtråvärt jobb blir hela hundens sinne fyllt av en stor och spänd förväntan. Kroppens alla muskler är på helspänn och mentalt är hunden bortkopplad från allt annat än att få kommandot för att apportera. Plötsligt kommer en oväntad, skarp knall! Energin i hunden briserar och hunden kan omöjligt behärska sig. Den kanske inte ens är medveten om vad den gör, den bara kastar sig iväg. När man efter den händelsen bestämmer sig för att träna vidare och kopplar hunden blir motståndet från kopplet ytterligare en stresshöjare och ljudet av skottet får stressnivån att ”gå i taket”, vilket får till följd att hunden omöjligt kan återhämta sig innan det gått en längre stund. Den kanske till och med måste lämna platsen för att stressen ska lägga sig.

Den situation du råkat ut för är inte ovanlig och den går sällan att lösa utan planerad tillvänjningstid. Mitt råd inför fortsatt träning är att under en tid avstå från skott. I stället bör du vänja Diva vid att andra plötsliga läten kan förkomma i samband med era träningar. Det kan exempelvis vara andra hundar som får sina respektive kommandon i närheten av er, att personer plötsligt ropat ”hej” till dig, en bildörr smälls igen och andra ljudliga störningar. Alla former av variationer är till hjälp för att Diva ska vänjas vid att fokusera på dina

kommandon och lära sig sortera bort allt annat som kan tänkas inträffa. Träna inte bara störningar i samband med apporteringssituationer. De ska kunna dyka upp när som helst.

TRÄNA SKOTT PÅ AVSTÅND

När du så småningom planerar för att Diva ska få höra skott bör det ske på långt avstånd, några 100 meter, och då i samband med att du går en promenad med Diva kopplad. Kom ihåg att inte ge beröm om hon ignorerar skotten! Det kan innebära att hon upplever dem som viktiga eftersom du berömmar henne efteråt. Låtsas inte om att du hört ljudet och skjut i början av skottvänjningen aldrig flera skott i följd. Planera med dina träningskamrater att de efter hand skjuter från kortare avstånd och i olika situationer. Till exempel när Diva letar mat eller godis, kanske när hon är ute och simmar utan att det handlar om apportarbete och vid andra lämpliga tillfällen i vardagen.

Så småningom måste hon givetvis få höra skott efter att du gett ett kommandoord. Låt Diva då vara okopplad och ställ efter hand ökat krav på att bli åtlydd. Tänk då på att inte planera för den situation som gjorde att problemet uppstod förrän du utgår ifrån att det kommer att lyckas. Repetitioner är här liksom vid de flesta problemlösningar väldigt viktiga. Det ska bli rätt, rätt, rätt många gånger i följd innan svårigheterna stegras.

Diva är fortfarande en ung hund och jag är övertygad om att du kommer att lösa problemet under förutsättning att du går långsamt och målmedvetet fram. När du nått målet kommer du att kunna visa upp den superapportör du från början hade önskat dig. Hennes arbetsiver kommer aldrig att mattas, och hon måste få en vana att alltid lyssna på dig i stället för på andra läten! ■

Vi var några stycken som tränade tillsammans och bestämde oss för att lägga in skott i träningen. Jag hade kommenderat Diva att sitta och en av de andra hundförarna slängde i väg en dummy samtidigt som det smällde av ett skott. Då var plötsligt all lydnad som bortblåst och Diva drog direkt och hämtade dummy. Vi diskuterade hur vi skulle gå vidare och bestämde att jag skulle ha henne kopplad nästa gång för att kunna stoppa henne. Resultatet när skottet gick var att hon kastade sig framåt och började tokskälla och hoppa som en galning. Vi avbröt det hela och tänkte fortsätta träningen utan skottlossning men det gick inte